

Nunc plog? iudameli ppi
 Anilem pphetam iuxta
 septuaginta interpretes dñi
 saluatoris ecclesie non le-
 gunt vñtes theodoronis
 editione: hoc cur accidit nescio. Si-
 ne etiam quia sermo chaldaicus est: et
 quibusdā proprietatibz a nostro elo-
 quio discrepat: noluerūt septuaginta
 interpretes easdē lingue lineas i trans-
 latione seruare: siue sub nomine corū
 ab alio nescio quo nō satis chaldēā
 linguā sciente edic? est liber: siue aliud
 quid cause egerit: ignorās. hoc unū
 affirmare possum: qđ multū a veritatē
 et discordet: et recto iudicio repudiat?
 su. Sciendū quippe danielē maxime: et
 iherēā hebraicis quidē litteris sed chal-
 daeo sermone cōscriptos et unā iheremie
 pphetā: iob qđ cū arabica lingua plu-
 rimā habere societate. Deniq; et ego
 adolescentul? post quinquilliani et cul-
 lij lectionē ac flores rethoricos cū me
 in lingue hui? p̄sternū redulissim: et
 multo sudore multoq; tpe vix repissem
 amplantiā stridentiaq; verba resona-
 ret: quasi per riptā ambulās rarū
 desup lumen aspicerē: impegī nouissi-
 me in danielē: et tāto redio affectus sū:
 ut desperatione subita omnem laborē
 veterem voluerim cōtinere. Verū ad-
 horante me quodā hebreo et illud
 michi crebrius sua lingua ingerere: la-
 bos improbs omnia vincit: qui michi
 videbar stiolus: inter eos cepi ructus
 discipulus esse chaldaicus. Et ut recū-
 fatar: usq; ad presētē diem magis
 possem sermonē chald aicū legere et in-
 telligere qđ sonare. Nec idcirco refero
 ut difficultatem vobis danielis osten-
 derē: qui apud hebreos nec susanne ha-
 bet historiā nec yamū trium puerorū

nec belis draconisq; fabulas: quas
 nos quia in toto orbe disperse sūt ve-
 ru ante posito easq; iugulante subici-
 mus: ne videamur apud imperitos
 magnā partē voluminis deruncasse.
 Audiu ego quēdam de preceptoribz
 iudorū cū susanne derideret historiā:
 et a greco nescio quo diceret esse cōfā:
 illud opponere: quod origeni qđ affe-
 ramus opposuit: et hynologias has
 apō thoy thynoy chile: et apō thoy pry-
 noy pryle: de greco sermone descende-
 re. Cui? rei nos intelligentiā nris hāc
 possum? dare: ut verbi gratia dicam?
 ab arbore ilice dixisse eū ilico percas:
 et a lēisco in lentē te cōminuat āgel?
 uel non lente percas: aut lentus id est
 flexibilis ducaris ad mortem: siue ali-
 ud quid ad arboris nomen conueni-
 ens. Deinde tācū fuisse oxi tribz pueri
 rauillabatur: ut in camino estuantis
 incendij meteo luderent: et per ordinem
 ad laudē dī omnia elimēta prouoca-
 rent: aut qđ miraculū diuineq; aspira-
 tionis iudiciū uel draconē infēdum
 ossa p̄cis uel sacerdotū belis machinas
 deprehēdas: que magis prudentia sol-
 lectis viri quā p̄phetali essent sp̄ritu
 perpetrata. Cū uero abacuc ueniret: et
 de iudea in chaldēā captū discolorū ledi-
 raret: querebat exemplū ubi legissim?
 in toto veteri testamēto quēq; sanctorū
 graui uolasse corpore: et in p̄sido hore
 tanta teras spacia trāsisse. Cui cum
 quidā e nostris satis ad loquendum
 promptul? ezechielē adduxisset in me-
 diū: et diceret eū de chaldēa in iudeam
 fuisse translātum: derisit hominē: et ex
 ipso volumine demonstrauit ezechielē
 in sp̄ritu se uidisse trāspositū. Deniq;
 et apōstolū nostrū uidelicet ut truditū
 virū et qui legem ab hebreis didicisset